

ЖАНА: Обикновена рокля!

ШАРИЕ: Добрѣ. По обичамъ да си просто облечена. Ти си хубава като сърдце.

ЖАНА: /смѣе се, на Жанъ/ Ами Вий, господине, какво е Вашето мнение? своята джадеря.....

ЖАНЪ: /усмихва се/ Но!

ШАРИЕ: /прѣсича го, разположено/ Нѣма защо да го пи-

ЖАНЪ: ташъ, ти знаешъ, че той те намира прѣместна!

ЖАНА: Съвсемъ не, татко!

ШАРИЕ: /нежно е прѣгръща/ Татко, повтори пакъ татко, мило е да ти викатъ; татко..... и слѣдъ всичко наближава вече..... Ахъ малка моя Жана.....

Моя малка Жана..... /гледа е продѣлжително, твърдѣ развалнуванъ, послѣ изведнажъ/ Хайде

ЖАНЪ: Вие това ли сѫхте? Върви..... джще..... Азъ съмъ старъ глупакъ..

ШАРИЕ: Всегда съмъ съмъ всичкото твоё, кидъто не съмъ тръбвало да биде!..... Е, добре!... орампо

ЖАНА: Ще ли млѣкнешъ?
ШАРИЕ: Да, да..... Зная какво приказвамъ! Иди по-скоро да ни донесешъ пури..... Донестъ ми и лулата!

Что като чувствате за живота... как разбогати